

Sprawa C-60/03

Wolff & Müller GmbH & Co. KG
przeciwko
Josému Filipe'owu Pereirze Féliksowi

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Bundesarbeitsgericht)

Artykuł 49 WE — Ograniczenia w swobodnym świadczeniu usług — Przedsiębiorstwa sektora budowlanego — Podwykonawstwo — Odpowiedzialność przedsiębiorstwa, w charakterze poręczyciela, za zapłatę wynagrodzenia minimalnego pracownikom zatrudnionym przez podwykonawcę

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 października 2004 r. I - 9555

Streszczenie wyroku

Swoboda świadczenia usług — Delegowanie pracowników w ramach świadczenia usług — Dyrektywa 96/71 — Przepisy krajowe przewidujące dla przedsiębiorstwa korzystającego z usług przedsiębiorstwa mającego siedzibę w innym Państwie Członkowskim odpowiedzial-

ność, w charakterze poręczyciela, za zapłatę wynagrodzenia minimalnego pracownikom zatrudnionym przez to drugie przedsiębiorstwo — Ograniczenie w swobodnym świadczeniu usług — Usprawiedliwienie względami interesu ogólnego — Ochrona socjalna pracowników (art. 49 WE; dyrektywa 96/71 Parlamentu Europejskiego i Rady, art. 5)

Artykuł 5 dyrektywy 96/71 dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, w oparciu o który Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki na wypadek nieprzestrzegania tej dyrektywy i zapewniają, aby pracownicy lub ich przedstawiciele dysponowali odpowiednimi środkami prawnymi gwarantującymi wykonanie zobowiązań w niej przewidzianych, interpretowany w świetle art. 49 WE, co do zasady nie stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, na mocy których przedsiębiorstwo budowlane mające siedzibę w tym Państwie Członkowskim i zlecające przedsiębiorstwu mającemu siedzibę w innym Państwie Członkowskim wykonanie robót budowlanych odpowiada jak poręczyciel — który zrzekł się uprzedniego zaspokojenia się z majątku dłużnika — za zobowiązania tego przedsiębiorstwa lub jego podwykonawcy do zapłaty wynagrodzenia minimalnego pracownikowi zatrudnionemu przez tych ostatnich lub składek do wspólnej instytucji stworzonej na mocy umowy zbiorowej, jeśli wynagrodzenie minimalne stanowi kwotę należną pracownikowi po odliczeniu podatków i składek na ubezpieczenie społeczne oraz fundusz pracy lub świadczeń odpowiadających ubezpieczeniu społecznemu (wynagrodzenie netto), nawet jeśli celem priorytetowym przepisów krajowych, o których

mowa, nie jest ochrona wynagrodzenia pracownika lub jeśli taka ochrona jest jedynie ich celem drugorzędym.

Jeśli bowiem prawo do wynagrodzenia minimalnego stanowi element ochrony pracowników, będącej jednym z nadrzędnych względów interesu ogólnego, które mogą uzasadnić ewentualne ograniczenie swobody świadczenia usług, to procedury pozwalające na realizację tego prawa, takie jak odpowiedzialność w charakterze poręczyciela, który zrzekł się uprzedniego zaspokojenia się z majątku dłużnika, muszą również być postrzegane jako służące zagwarantowaniu takiej ochrony, w zakresie w jakim przepisy te są korzystne dla pracowników delegowanych, gdyż ustanawiają, obok pierwszego dłużnika z tytułu wynagrodzenia minimalnego, czyli pracodawcy, drugiego dłużnika, który jest odpowiedzialny solidarnie z pierwszym i który jest, co do zasady, w większym stopniu wypłacalny.

(por. pkt 28, 34, 35, 37, 40, 45 i sentencja)